

Competiția teatrelor Capitalei

Interviul nostru

cu

TEODOR GHEORGHE

vicepreședintele al
Comitetului de cultură și educație
socialistă al Municipiului București

— Cea de-a VI-a ediție a Festivalului național „Cîntarea României” se apropie de etapa finală, ce se va desfășura în lunile iunie și iulie. Cred că cititorii noștri ar fi interesați să afle cu ce spectacole se va prezenta în concurs Capitala și care sînt preocupările dumneavoastră legate de desfășurarea acestei ediții a Festivalului.

— Pentru a înțelege mai bine preocupările noastre, cît și paleta repertorială pe care o vor înfățișa spectatorilor teatrelor municipiului București, în finală, va trebui mai întîi să reamintesc că, așa cum sublinia secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, din a cărui strălucită inițiativă a luat naștere și această manifestare, „Festivalul «Cîntarea României» reprezintă cel mai larg cadru de participare a maselor populare la viața cultural-artistică, la păstrarea și dezvoltarea geniului creator al poporului nostru — adevăratul creator colectiv al culturii și artei naționale. Numai în strînsă legătură cu poporul, cu tradițiile sale înaintate, arta va fi în slujba poporului, a progresului, va servi victoria socialismului și comunismului!” Preocupările noastre sînt direct legate de slujirea acestor nobile idei și idealuri revoluționare, care pretind actului artistic o puternică ancorare în social și în actualitate, fără a ocoli, desigur, marile probleme cu care este confruntată lumea contemporană.

Cum era și firesc, Capitala nu s-a lăsat mai prejos de celelalte județe, astfel încît se poate spune că și la nivelul municipiului București s-a putut remarca, pe întreg parcursul celei de-a VI-a ediții a festivalului, un nou salt calitativ în întreaga activitate cultural-educativă desfășurată de instituțiile și așezămintele de cultură. Astfel, a crescut preocuparea tuturor factorilor educaționali în direcția afirmării artei autentice, cu un pronunțat conținut educativ, revoluționar, pentru realizarea unor creații de înaltă valoare artistică, inspirate din realitățile fundamentale ale societății noastre, din idealurile ei de libertate și pace.

Sigur că teatrele sînt cele care în ultimă instanță au decis cu ce să se prezinte în finală, opțiunea lor fiind însă determinată și de felul în care au fost permise spectacolele de către public și presa de specialitate. Poate că nu toate vor fi și la înălțimea exigențelor juriului, dar, în orice caz, vă pot spune cu toată convingerea că printre ele se află și spectacole care au fost și sînt considerate adevărate evenimente teatrale.

— Concret, cu ce titluri ne vom întîlni sau reîntîlni în concurs ?

— Naționalul bucureștean se prezintă cu piesa *Ionești* de Platon Pardău. În regia lui Grigore Gonța, avîndu-i în distribuție pe Gheorghe Dinică, Silvia Popovici, Claudiu Bleonț și Eugenia Maci. Teatrul „Bulandra” a optat pentru *Dimineața pierdută*, spectacol realizat de Cătălina Buzolanu după romanul omonim al Gabrielei Adameșteanu, și propune, totodată, la secțiunea de teatru scurt, reprezentarea *Io, Mircea Voievod* de Dan Tărchilă, în regia lui Alexandru Tocilescu. Teatrul Mic ne oferă parabola lui Romulus Guga, *Amurgul burghez*, în regia lui Dan Pița, iar Teatrul „Nottara” se prezintă cu *Ultimul bal*, dramatizare de Ion Brad și Dan Micu (care semnează și regia spectacolului), după *Pădurea spinzuraților* de Liviu Rebreanu. Teatrul Giulești aduce în scenă *Iarna cînd au murit cangurii* de Sorin Holban, iar Teatrul de Comedie, *Acești nebuni fățarnici* de Teodor Mazilu. În fine, Teatrul „Ion Creangă” ne va propune, în premieră, *Pistruiatul* de Francisc Munteanu și Ion Ion, montarea fiind semnată de Emil Mandric. Dat fiind că toate aceste spectacole, evident cu excepția ultimului, au beneficiat de cronici în revista dumneavoastră, nu cred

că ar mai fi necesar să insist asupra conținutului și a mesajului lor, configurînd o largă arie problematică, în care spectatorii se vor putea regăsi pe ei înșiși, cu aspirațiile lor, dar și cu problemele cu care se confruntă.

— **Bucureștii are și câteva teatre muncitorești, de amatori, care și-au câștigat pe bună dreptate simpatia publicului, obținînd totodată rezultate remarcabile în edițiile anterioare ale festivalului. Cu ce se vor prezenta de astă dată ?**

— Rezultatele remarcabile la care vă referiți au fost și sînt posibile datorită unei foarte bune colaborări statîrnicite între cîteva teatre din Capitală și teatrele muncitorești pe care ele le patronează. Astfel, la loc de frunte se situează formațiile teatrelor muncitorești de la Întreprinderea de confecții și tricotaje București și de la Combinatul poligrafic „Casa Scînteii”, ambele sprijinite activ de Naționalul bucureștean și de neobositul animator care este actorul Victor Moldovan, precum și formația Teatrului muncitoresc Măgurele, al Centrului Național de Fizică, sprijinită și ea cu consecvență de Teatrul „Bulandra” și îndrumată direct de regizorul Petre Popescu. Sînt, desigur, și alte colective meritorii și ambițioase, unele îndrumate de regizori profesioniști, cum este Nicolae Frunzetti, care lucrează acum cu Teatrul muncitoresc al Întreprinderii „23 August”, ce primește și sprijinul Teatrului Mic, altele bizuindu-se chiar pe animatori neprofesioniști, dar cu o reală înzestrare pentru teatru și cu o mare pasiune, cum este Alexandru Hrișcă, de numele căruia se leagă multe dintre succesele Teatrului muncitoresc al Întreprinderii de electronică industrială. În fine, unele colective artistice care n-au avut în ultimii ani rezultate competitive pe plan național cunosc acum o reală revigorare a activității lor, între acestea aflîndu-se și Teatrul muncitoresc al Întreprinderii de utilaj chimic „Grivița Roșie”, sprijinit de Teatrul „Ion Creangă”. În general, ne propunem să intensificăm și să permanentizăm colaborarea profesioniștilor cu toate teatrele muncitorești din Capitală și chiar și cu alte formații de amatori care solicită această colaborare și care merită să fie mai activ sprijinite.

— **Și, întorcîndu-ne la repertoriul teatrelor muncitorești din finală...**

— E un repertoriu, după părerea noastră, mai bine gîndit decît în alți ani, în primul rînd mai bine corelat cu posibilitățile interpreților, dar și cu problemele reale ale spectatorilor cărora li se adresează amatorii. Din el nu lipsesc autori renumiți ai dramaturgiei contemporane, dar nici nume noi, de autori neprofesioniști. Astfel, Teatrul muncitoresc al Întreprinderii de confecții și tricotaje București și-a înscris în repertoriu **O clipă de încredere** de Dragomir Magdin, în timp ce acela al Combinatului poligrafic „Casa Scînteii” joacă **Zodia fericirii** de Dina Cocca, ambele în regia lui Victor Moldovan. Teatrul muncitoresc Măgurele s-a oprit la piesa **O șansă pentru fiecare** de Radu F. Alexandru (regizor Petre Popescu), iar cel al Întreprinderii de electronică industrială, la **Nu ne naștem toți la aceeași vîrstă** de Tudor Popescu (direcția de scenă, Alexandru Hrișcă). În fine, Teatrul muncitoresc „23 August” și cel de la Combinatul de industrializare a lemnului Pipera joacă două piese de Virgil Stoescu: primul — **Întîlnire peste ani** (regizor, Nicolae Frunzetti), iar cel de-al doilea — **Răspîntie periculoasă** (în regia lui Octavian Berindei).

— **Ce ar mai fi de adăugat ?**

— Că vedem în această finală un prilej de bilanț al unei etape, de analiză a activității noastre și a vieții teatrale din Capitală în general, precum și un prilej de a ne afirma, cu mijloacele specifice artei, atașamentul nostru profund la devenirea socialistă a României de azi, dovedindu-ne în același timp întreaga responsabilitate ce ne revine în procesul formării unui om nou, cu o conștiință înaltă, revoluționară. Tocmai de aceea, „finala” pe care am avut-o în vedere în convorbirea noastră nu „Incheie” propriu-zis activitatea teatrală a Capitalei, căci aceasta va continua în toată perioada stagiunii estivale, pentru care atît teatrele profesioniste cît și teatrele muncitorești s-au pregătit cu responsabilitate sporită.

Rep.